

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Petra, Ph.D. a soudců JUDr. Tomáše Strouhy a Mgr. Miloše Póla v exekuční věci

oprávněné: **Zoxo Financial s.r.o.**, IČO 24185141,
sídlem Guldenerova 547/4, 326 00 Plzeň – Slovany
zastoupená Mgr. Janem Blažkem, advokátem
sídlem Dvořákova 44/38, 301 00 Plzeň

proti

povinné: **ITT REAL CZ, a.s.**, IČO 24674427,
sídlem B. Smetany 2841/30, 370 01 České Budějovice
zastoupená Mgr. Martinou Pavlíčkovou, advokátkou
sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice

pro částku 2 006 185,50 Kč s příslušenstvím, o odvolání povinné proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 14.5.2024, č.j. 34 EXE 4720/2023-92,

takto:

Usnesení okresního soudu **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud zamítl návrh povinné na odklad exekuce s odůvodněním, že povinná ve svém návrhu neuvedla žádné skutečnosti ani nepřipojila žádné důkazy rozhodné pro odložení exekuce. Skutečnosti uvedené v návrhu na zastavení exekuce budou projednány v řízení o jejím zastavení a z návrhu povinné nelze dovodit závěr, že exekuce bude zastavená. Povinná ani nespécifikuje zvlášť nepříznivé následky, které by pro ni exekuce mohla mít. Nejsou proto splněny podmínky pro odklad ani podle § 54 odst. 6 exekučního řádu, ani podle § 266 odst. 1 o.s.ř.
2. Proti usnesení se odvolala povinná, že exekučním titulem je notářský zápis ze dne 17.1.2022 vypracovaný JUDr. Ing. Robertem Koupšetem, jehož obsahem byla dohoda mezi povinnou a oprávněnou o uznání závazku a svolení k vykonatelnosti notářského zápisu. V této dohodě oprávněná jako věřitelka a povinná jako dlužnice souhlasně prohlásily, že mezi nimi byla uzavřena smlouva o úvěru, na jejímž základě se věřitelka zavázala poskytnout povinné úvěr ve výši jistiny 2 000 062 Kč se splatností do 27.1.2025 formou splátek. Dohodou účastníků mělo dojít ke změně splatnosti jednotlivých splátek a ke dni 10.10.2022 neměl existovat žádný dluh, resp. k tomuto datu měl existovat přeplatek a další splátka měla pokračovat až 27.12.2022, resp. došlo k další dohodě o odkladu měsíčních splátek až do května 2023. Dopisem ze dne 9.6.2023 byla povinná oprávněnou vyzvána k uhrazení smluvní pokuty ve výši 1 469 003,97 Kč, ač povinná nikdy nebyla informována o zesplatnění úvěru, k čemuž mělo dojít ke dni 28.7.2022. Dohodu o nových splátkách a popsanou praxi připustil i Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 22.9.2005 sp. zn. 20 Cdo 1962/2004. Dohodě o plnění dluhu ve splátkách nebrání, že pohledávka byla přiznána vykonatelným rozhodnutím. Taková dohoda může být důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Pokud by jednání mezi povinnou a oprávněnou bylo hodnoceno jako

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

změna obsahu závazku ohledně splatnosti dlužné částky, i takovéto jednání by bylo důvodem pro zastavení exekuce s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu. Není pochyb o tom, že i ohledně judikátní pohledávky mohou účastníci uzavřít dohodu, podle níž se dosavadní závazek, popřípadě jeho část nahrazuje závazkem novým, takže dosavadní závazek zaniká a dlužník je povinen splnit nový závazek. Zánik vymáhané pohledávky, popřípadě její části je rovněž důvodem zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) a podle § 268 odst. 4 o.s.ř. Právním důvodem nového závazku je dohoda věřitele a dlužníka (tzv. privativní novace) a pro vymožení nového závazku nelze vést exekuci na základě exekučního titulu přiznávajícího původní pohledávku (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.3.2013 sp. zn. 20 Cdo 1169/2012 a usnesení téhož soudu ze dne 21.9.2006 sp. zn. 20 Cdo 2714/2005). Povinná zcela podrobně v návrhu popsala skutečnosti, které dle jejího názoru a výše uvedené judikatury povedou k zastavení exekuce a tvrzení řádně podložila důkazy. Soud prvního stupně se však žádnými skutečnostmi uvedenými v návrhu povinné nezabýval, což je zřejmé z odůvodnění napadeného usnesení. Svůj postup odůvodnil tím, že projednání věci bude až předmětem samotného řízení o zastavení exekuce, a proto se naplněním podmínek odkladu nebude vůbec zabývat. Takový postup je však nepřijatelný a v rozporu s právními předpisy. Podle výkladu soudu by odklad ztratil jakýkoliv smysl. Tento institut je konstruován tak, aby zabránil nepřiměřenému poškození povinného, pokud by k výkonu došlo bezprostředním provedením nařízeného výkonu rozhodnutí. Povinná se dále v odvolání zabývá tím, že neprodlený výkon by jí nepřiměřeně poškodil, neboť exekutor postihl její nemovitý majetek, v němž povinná vykonává svoji činnost a dále postihl účet, z něhož povinná jako právnická osoba musí hradit své závazky, aby dál mohla vykonávat podnikatelskou činnost a navyšovat svůj příjem. Odvolatelka navrhla změnit usnesení soudu prvního stupně tak, že odklad bude povolen do doby, než bude rozhodnuto o návrhu na zastavení exekuce, resp., aby usnesení bylo zrušeno a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

3. K odvolání se vyjádřila oprávněná, že podmínky pro odklad provedení exekuce podle § 266 odst. 2 o.s.ř. či § 54 odst. 11 exekučního řádu nejsou splněny. Podle komentářové literatury k naplnění podmínek pro odklad musí být splněny dvě podmínky a sice, že lze očekávat zastavení exekuce z důvodů uvedených v § 268 o.s.ř. a musí jít o očekávání důvodné a v dohledné době. Ze skutečnosti, že byl podán návrh na zastavení exekuce, bez dalšího nelze dovodit pravděpodobnost jeho úspěchu, přičemž v konkrétní věci úspěch povinné s návrhem na zastavení není pravděpodobný, jak vyplývá z vyjádření oprávněné k návrhu povinné na zastavení exekuce ze dne 7.5.2024. Skutečnosti v návrhu uvedené nedosahují potřebné intenzity, která by zakládala s dostatečnou pravděpodobností prognózu o možném úspěchu s podaným návrhem, naopak uvedené skutečnosti svědčí spíše o tom, že podání návrhu na zastavení exekuce je ze strany povinné zjevným a zřejmě bezúspěšným uplatňováním práva, jehož cílem je toliko oddálení negativních následků exekuce. Navrhla proto usnesení okresního soudu potvrdit.
4. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací na základě zjištění, že přípustné odvolání podala včas oprávněná osoba, přezkoumal usnesení podle § 212a odst. 1, 3, 5 a 6 o.s.ř., bez nařízení odvolacího jednání, jak to umožňuje ust. § 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř. se závěrem, že odvolání povinné je důvodné.
5. Okresní soud své rozhodnutí založil na tom, že povinná v návrhu na odklad provedení exekuce neuvedla žádné skutečnosti, ani nepřipojila důkazy, neboť skutečnosti uvedené v návrhu na zastavení exekuce budou projednávány v samostatném řízení. Povinná podala návrh na odklad i na zastavení exekuce v jediném podání ze dne 15.4.2024 a uvedla důvody pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. a) a h) o.s.ř. Těmito důvody zároveň odůvodnila návrh na odklad provedení exekuce podle § 266 odst. 2 o.s.ř., resp. podle § 54 odst. 11 exekučního řádu, že lze očekávat, že řízení bude zastaveno. Soud se však těmito důvody věcně nezabýval s odůvodněním, že o nich bude jednáno v řízení o zastavení exekuce. Tento závěr je nesprávný v tom, že by se soud řešící odklad neměl těmito důvody zabývat, neboť musí zjistit, zda lze očekávat zastavení exekuce. To nelze bez dokazování v nařízeném jednání, které může vést jedině soudce a nikoliv jeho asistent.

Bez jednání lze přitom rozhodnout tehdy, je-li nedůvodnost návrhu zřejmá již ze samotných tvrzení obsažených v návrhu, což znamená, že uváděné skutečnosti by k odkladu nevedly ani tehdy, pokud by byly prokázány. Bez jednání by soud mohl rozhodovat i tehdy, pokud by se účastníci práva projednání vzdali, resp. souhlasili s projednáním bez jednání a zároveň by byl nesporný skutkový základ věci, jak je upraveno v § 115a o.s.ř.

6. Odvolací soud postupoval podle § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. a usnesení soudu prvního stupně zrušil pro nepřezkoumatelnost, neboť se vůbec nezabýval důvody stanovenými v § 266 odst. 2 o.s.ř. Odvolací soud podle § 213 odst. 4 o.s.ř. sám neprováděl dokazování, neboť dosud nebylo provedeno žádné dokazování. Podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. se věc vrací k dalšímu řízení soudu prvního stupně, aby provedl dokazování k otázce, zda lze očekávat, že exekuce bude zastavena (§ 54 odst. 11 exekučního řádu a § 266 odst. 2 o.s.ř.). Nebude se proto odvolání zabývat § 266 odst. 1 o.s.ř. umožňující odklad provedení exekuce z důvodů, pro které povinná odklad nepožadovala. O nákladech odvolacího řízení rozhodne pověřený soudní exekutor ve zvláštním režimu podle § 87 a násl. exekučního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není možno podat dovolání.

České Budějovice 21. června 2024

JUDr. Bohuslav Petr, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.